

PĂDURE SĂ MĂ ÎMBRAC

Rolea Nicolae

Pădure să mă îmbrac

Știu, mă chemi sub zări rubine
Eu să vin în liliac
Și mi-e drag și mi-e rușine...
N-am pădure să mă îmbrac!

Cu mâini albe ca de ceară
Pui lumina pe un ghem
Și ca lumânare-n seară
Mă aprinzi în untdelemn!

Din câmpia cu flori roșii, încă
Presărate-n rând de maci,
Din simțirea ta adâncă
Semn să vin cu mâna-mi faci!

O să vin, n-am altă cale,
Cu lumina mă cunun
Și cu trandafirii-n poale
La piciorul tău mă pun!

Suflet blând cu doruri multe
Strecurat în simțiri vii,
Naș am floarea unui munte
Și noi... miri trandafirii!

Nu se știe, nici nu-mi pasă...
Liliacul doarme lin,
Trena lui duios ne-o lasă
Într-o cruce de suspin!

Când ieși seara la porțiță
Vin la tine-n liliac
Și mi-e drag de-mi dai guriță
Și pădure să mă îmbrac!

Și mi-e drag, mi-e drag, mi-e drag...
Dă-mi pădurea să mă îmbrac!

12.11.2010